

ژیان و بهره‌می مه‌لا عیسا جوانرۆیی له ئاوینیه‌ی ده‌ست‌نوسه‌کاندا

تارق یاره‌حمه‌دی^۱

نوع مقاله: پژوهشی

تاریخ دریافت: ۲۹ بهمن ۱۴۰۱؛ تاریخ پذیرش: ۰۷ تیر ۱۴۰۲؛ صص. ۱۴۱-۱۵۷

DOI: <https://doi.org/10.22034/jokl.2023.62773>

کورتیه

میژووی ئه‌ده‌بی کوردی پره له ناوی شاعیران و نوسه‌رانیک که له سه‌رده‌می ژیا‌نی خۆیاندا پینگه‌یه‌کی زانستی و کۆمه‌لایه‌تی به‌ریان هه‌بووه، به‌لام له ئیستادا ته‌نها زانیاری کهم له سه‌ر ژیان و بهره‌مه‌کانیان له‌به‌رده‌ستدایه. یه‌کێک له‌ ڕینگا‌کانی ناگاداریبوونه‌وه له ژیان و بهره‌می زانیانی رابردوو، لیکۆلینه‌وه له بهره‌مه‌کانیان به‌تایه‌به‌تی ده‌ست‌نوسه‌کانی ئه‌وانه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م ده‌ست‌نوسانه هه‌موو کات له‌گه‌ڵیان بووه، به‌رده‌وام تێبێننیه‌کانی له‌ په‌راوێژاندا نووسیه‌وه. شه‌نۆکه‌و کردنی ئه‌و په‌راوێژانه که زانیاری جو‌راوجۆره‌خۆده‌گرئ، یارمه‌تیده‌ره‌له‌ ناسینی لایه‌نه‌ شاراوه‌کانی ژیا‌نی زانیانی رابردوو. مه‌لا عیسا‌ی جوانرۆیی یه‌کێکه‌ له‌ زانا و شاعیره‌ کوردانه‌ی، که زانیاریه‌کی هه‌ره‌که‌م له‌ سه‌ر ژیان و بهره‌مه‌کانی به‌رده‌سته. له‌م وتاره‌دا، به‌ میتۆدی و‌سفیی - شیکاری، شیوازی کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری به‌لگه‌نامه‌یی-کتیبه‌خانه‌یی و به‌ که‌لک وه‌رگرتن له سه‌رچاوه‌ی ده‌ست‌نوس، لایه‌نه‌ به‌ده‌رته‌خراوه‌کانی ژیان و بهره‌می ئه‌م که‌سایه‌تیبه‌ ده‌خه‌ینه‌پوو. نه‌نامه‌کان ناماژه‌ به‌وه‌ ده‌که‌ن که مه‌لا عیسا له‌ بنه‌ما‌له‌ی زانستی سدیقی کلاشی بووه که له‌ کۆتایه‌به‌کانی سه‌ده‌ی دوازه‌ له‌دایک بووه و له‌ سا‌لی ۱۳۶۷ کۆچی دوا‌یی کردوه. جگه‌ له‌ وانه‌وتنه‌وه، توانایه‌کی باشی له‌ هۆینه‌وه‌ی شاعر هه‌بووه. له‌م توێژینه‌وه‌دا وێرایی ناساندنی چه‌ن ده‌ست‌نوسیک که به‌ خه‌تی مه‌لا عیسا نووسراون، هه‌روه‌ها ده‌رخه‌ستنی چه‌ن شیعریکی تازه‌ دۆزراوه‌ی ئه‌م زانیایه‌که‌ به‌ زمانی فارسی و کوردی نووسراون، باس له‌ هه‌ندیک لایه‌نی ژیا‌نی، له‌وانه‌ ڕه‌چه‌له‌کی، کاتی له‌دایک‌بوون و کۆچی دوا‌یی و تایه‌تمه‌ندیبه‌ که‌سیه‌به‌کانی ده‌که‌ین.

و‌شه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: زانیانی کورد؛ زانیانی جوانرۆ؛ بنه‌ما‌له‌ی سدیقی؛ مه‌لا عیسا جوانرۆیی؛ مه‌لا عیسا‌کلاشی.

چکیده

تاریخ ادبیات کردی مملو از نام شاعران و نویسندگانی است که در دوره حیات خویش دارای جایگاه علمی و اجتماعی والایی بوده اند، اما در حال حاضر اطلاعات اندکی از زندگی و آثار آنان در دست است. یکی از راه‌های آشنایی با زندگی و آثار دانشمندان گذشته، مطالعه آثار آنان، به‌ویژه نسخه‌های خطی آنهاست. چرا که در طول زندگی خویش این نسخه‌ها همراه آنها بوده و اطلاعات گرانمایی در زمینه‌های مختلف در حاشیه آن می‌نگاشته‌اند. بررسی حواشی مکتوب در این نسخه‌های خطی، به شناسایی جنبه‌های مستور زندگی علمای گذشته کمک می‌کند. ملا عیسی جوانرودی یکی از علما و شاعران کُرد زبان است که اطلاعات بسیار اندکی از زندگی و آثار او در دسترس است. ما در این پژوهش برآنیم با روش‌های توصیفی-تحلیلی، روش گردآوری اطلاعات آسنادی-کتابخانه‌ای، با استفاده از منابع نسخه‌های خطی، جنبه‌های بیشتری از زندگی و آثار این شخصیت را به تصویر بکشیم. پاره‌ای از نتایج حاکی از آن است که ملا عیسی از خاندان علمای صدیقی کلاشی بوده که در اواخر قرن دوازدهم به دنیا آمده و در سال ۱۳۶۷ هجری قمری وفات نموده است. علاوه بر تدریس، در سرودن شعر نیز تبحر داشته است. در این پژوهش به معرفی چند نسخه خطی مکتوب به خط ملاعیسی و همچنین نمونه‌های از اشعار فارسی و کردی نویافته از ایشان می‌پردازیم.

واژگان کلیدی: علمای کُرد؛ علمای جوانرود؛ خاندان صدیقی؛ ملا عیسی جوانرودی؛ ملا عیسی کلاشی.

۱- پیشه‌کی

یه‌که‌م جار بابا مه‌ردۆخی رۆحانی له‌ کتیبه‌که‌ی خۆیدا به‌ ناوی میژووی ناو‌درا‌نی کورد باسی مه‌لا عیسا جوانرۆیی کردوه. ئه‌وه‌نده‌ی من بزانه هه‌موو ئه‌وانه‌ی پاش بابامه‌ردۆخ له‌ سه‌ر مه‌لا عیسا نووسیویانه‌ ناماژیه‌یان به‌ کتیبه‌که‌ی بابا مه‌ردۆخ کردوه و هه‌مان زانیاری ئه‌ویان دوویات کردوه‌ته‌وه. بۆ نموونه محمه‌ده‌علی سولتانی له‌ به‌رگی دووه‌می کتیبه‌ی حه‌دیقه‌ی سولتانی هه‌مان وه‌ی دوویات کردوه‌ته‌وه (سلطانی: ۱۳۶۹: ۱۴۱). دواتر له‌ کتیبه‌ی تاریخ تسنن در کرمانشاه، مه‌لا عیسا‌ی به‌ بنه‌ما‌له‌ی سدیقی زانیوه و له‌مه‌ زیاتر شتیکی نو‌یی له‌ سه‌ر مه‌لا عیسا له‌م کتیبه‌دا باس نه‌ کردوه (سلطانی ۲۰۰۱: ۲۳۵). محمه‌ده‌ حسه‌ین‌زاده له‌ کتیبه‌ی تاریخچه‌ جوانرود، پاش دوویات‌کردنه‌وه‌ی زانیاریه‌به‌کانی بابامه‌ردۆخ، ته‌نیا ئه‌م دێره‌ی زیاکردوه‌ که چه‌ند

بەلگەیه کی برۆایێکراو له کتیبخانەمی سهیید باقر هاشمی ههیه که مۆری مەلا عیساى بهسەرهبهیه (حسین زاده: ۱۳۷۷: ۱۰۶)، سهیر له وه دایه که خودی مامۆستا سهیید باقر دواتر له وتاریکی خۆیدا که له کتیبی جوانرود در گذر تاریخ چاپ و بلاوکراوه تهوه، جگه له زانیارییه کانی بابامهردۆخ ئاماژهی به ههچ زانیارییه کی نوێ نه کردوه (میراحمدی ۱۳۸۹: ۱۱۸).

ئهوهی له کتیبه کهی بابامهردۆخ له سهیر مەلا عیسا نووسراوه زۆر کورت و له هه مان کاتدا زۆر به بایه خه، و بوو به سهرداویک که پاش تێپهروونی دهیان سال له نووسینی ئه وه کتیبه، دهست به کم به گهراپان به دواى زانیاری زیاتر له سهیر ژيان و بهرهمه کانی مەلا عیسادا. بابا مهردۆخ له کتیبه کهیدا بهم شیویه مەلا عیساى ناساندوه «مامۆستایه کی زانا و قسهزان و شاعیریکی دم پاراو و گفت رهوان بووه که له نیوهی چهرخى سێژدهدا له دنیا چووه. مهولهوی تاوگۆزی شاعیری به ناو بانگی کورد، ماویه ک به لایه وه خویندوویه و دواایش پیکه وه نامشو و شاعر گۆرینه و بیان هه بووه (رۆحانی ۱۳۸۹: ۳۳۳).

ئهم توێژینه وه له دوو تهوهری سهیره کی پیکهاتوه. تهوهری یه کهم سه بارهت به ژيانى مەلا عیسا، که تێیدا به پشت بهستن به زانیارییه کی که له دهستنوسه کاندای هاتوه، زانیاری له سهیر سالی له دایکبوون و مردن، رهچه له ک، شوینی خویندن و فیژکردن و لایه نه کانی دیکه ی ژيانى مەلا عیسا به خویننه دره ی.

تهوهری دووم بهرهمه کانی مەلا عیسا له خۆده گریت، ئهم تهوه رهش بوخۆی له دوو بهشی سهیره کی پیک دیت. له بهشی یه کهم باس له وه دهستنوسانه ده کری که به خهتی مەلا عیسا نووسراون و روونکردنه وهیه کی ورد له م باریه وه ده دریت. له بهشی دووم، که کۆتا بهشی ئهم وتارییه، کۆمه لیک شیعری تازه ده رخاوی مەلا عیسا بو یه کهم جار ده خێته روو. زۆربه ی زانیارییه کانی په یوه نیدار به مەلا عیسا له کۆمه له دهستنوسیکدا یه که له چوار دهستنوس پیک دیت و له کتیبخانەمی ناوه ندی دائیره توله عارفی گه وهی ئیسلامی له تاران به ژماره ۱۳۴۶ ده پارێژری و زانیارییه کانی تریش له دهستنوسی ژماره ۱۶۷۸ ی کتیبخانەمی عدلامه ته با ته بابی له شیرازدا یه. ئهم دهستنوسانه وه ک سه رچاوه ی سهیره کی ئهم توێژینه وه یه، هه ر بۆیه له مه به دوا وه له هه ر شوینیک به مۆت ئاماژه بهم دوو بهرهمه کهم ته نها ئاماژه به ژماره کانیان ده کم بو نمونه دهستنوسی ژماره ۱۳۴۶. له چه ند دهستنوسیک کی تریش که لک وه گرگه راوه که ئه وانه ناویان ده هێتریت. له بهشی بهرهمه کاندای روونکردنه وهیه کی ورد له سهیر ئهم دهستنوسانه پیکه ش ده کری. ئیستا بهشی یه که می ئهم لیکۆلینه وهیه که له سهیر ژيانى مەلا عیسا به ده خینه روو.

۲- ژيانى مەلا عیسا

۱-۲- سالی له دایکبوون و کۆچی دوا یی مەلا عیسا

هه چ زانیارییه ک له سهیر سالی له دایکبوونی مەلا عیسا به رده ست نییه، به لام سه بارهت به کۆچی دوا یی ئهم زانایه، له لاپه ره ی کۆتایى دهستنوسی ژماره ۱۶۷۸ که مەلا عیسا نووسه ی لی هه لگرتوه - زانیاری زیاتر له سهیر ئهم دهستنوسه دواتر له بهشی بهرهمه کاندای ده خینه روو. سالی کۆچی دوا یی مەلا عیسا هاتوه. وا دیاره ئه وه دهستنوسه له کاتی کۆچی دوا یی مەلا عیسادا له به رده ستی مەلا مووسای برایدا بوویت و خۆشه ختانه باسی سال و مانگ و رۆژی وه فاتى مەلا عیساى کردوه. دهقی نووسراوه کهی مەلا مووسا بهم شیویه:

در روز شنبه بیست و یکم اختیارات اول زمستان در یازده اول محرم مات ودخل الجنة نور بصري وقرة عيني وقوة ركبتي وظهري أخي للملا عيسى في سنة ۱۲۶۷، سبع وستين ومائتين وألف. نور الله تعالی مرقدہ. وأنا الداعي الفاني موسى بن عبدالله

کورته کهی ده کاته ئه مه "رۆژی شه ممه یازدهی مانگی موحه رده م، کۆچی دوا یی کرد و چووه به هه شت، رووناکی بینایی، هیری چاو، هیری نه ژنۆ و پشتم مەلا عیساى برام له سالی ۱۲۶۷.

که واته به پی ئهم به لگه یه به روونی ده توانین یازدهی مانگی موحه رده می سالی ۱۲۶۷ کۆچی به رامبه ر به ۱۶ ی نۆقه مبه ری سالی ۱۸۵۰ ی زاینی وه ک به رواری وه فاتى مەلا عیسا ده ستنیشان به کین. له لایه کی دیکه وه کۆترین ده ستنوس که به خهتی مەلا عیسا و له سه رده می فه قییه تیدا نووسراوه، میژووه کهی ده گه ریتنه وه بو سالی ۱۲۱۷، ئهم دهستنوسه له کتیبخانەمی دائیره توله عارفی گه وهی ئیسلامی له تاران ده پارێژری. مه دوا ی نیوان سالی کۆترین ده ستنوسی مەلا عیسا

له گەڤ سالی وه فاتی ده کاته ۵۰ سال. بۆیه ده کەرت میژووی له دایکبوونی مهلا عیسا، کۆتاییه کانی سهدهی دوازه و سه رهتای سهدهی سیژدهی کۆچی بخه ملیندرت.

۲-۲- بنه ماله و ره چه له کی مهلا عیسا:

له زۆریک له دهستنووسانهی که مهلا عیسا نووسیویهتی، به روونی باس له وه ده کات که کورپی مهلا عهبدو لالی کلاشی و سه ره به بنه ماله ی سدیقییه. نه سه بهی ئەم بنه ماله یه ده گه پێتوه سه ره چه زه تی ئەبویه کری سدیق و به یه کیک له بنه ماله زانستییه گه وره کانی کوردستان داده نرت.

له دهستنووسی "الوضوح في شرح المحرر" که مهلا عیسا نووسیویه تی و ئیستا له کتییخانه ی ئەوقافی سلیمانی به ژماره ی ۳۱۷۲/ت ۶۵/۷ هه لگیراوه، له کۆتایی دهستنووسه که دا، له م باریه وه تا شه ش پستی خۆی به شیوه ی خواره وه نووسیوه: "قد وقع الفراغ من تحرير... على يد الحقير الفقير المحتاج إلى رحمة الله تعالى عيسى بن ملا عبدالله بن ملا محمد صالح بن ملا مصطفى بن ملا حسين بن ملا موسى بن ملا نصرالله للنسوب إلى أبي بكر الصديق رضی الله تعالی عنه وعنهم بشرفه"

جگه له وهش له دهستنووسه کانی دیکهیدا نامازه به م بابه ته ده کات و به روونی خۆی به کورپی مهلا عهبدو لالا و سه ره به بنه ماله ی سدیقی ده زانیت، له وان ه له کۆتایی دهستنووسی کدا که له کتییخانه ی دائیره توله عارفی گه وره ی ئیسلامیدا به ژماره ۱۳۴۶/۳ هه لگیراوه وای نووسیوه:

تمت الرسالة للنسوبة إلى مولانا عصام الدين الواقعة على رسالة البلخي قاضي عضدالدين بعون الملك المعين على يد أقل الطالبين وأذن للذنب عيسى بن مولانا عبدالله بن مولانا محمد صالح بن مولانا مصطفى للنسوب إلى ابي بكر رضي الله عنه.

له دوو تووی دهستنووسه کانیدا دهیان جار له پهراویژی نووسراوه کانا، ناوی خۆی به عیسا عاسی و عیسا کلاشی تو مار کردوه.

که واته به پشت بهستن به م به لگانه ی سه ره وه ده توانین به م شیویه مهلا عیسا بناسینین

مهلا عیسا کورپی مهلا عهبدو لالا، کورپی مهلا محمه سدالچ، کورپی مهلا مسته فا، کورپی مهلا حسه یین، کورپی مهلا موسا کورپی مهلا نه سرو لالا.

شایه نی باسه بۆ زیاتر سه لماندنێ ئه وه ی که ئەم بنه ماله یه هه مان بنه ماله ی مه لایی یان سدیقی کلاشین، جگه له وه به لگانه ی سه ره وه ده توانین نامازه به دهستنووسی کتیی رحمة الأمة في اختلاف الأئمة ی سه فه دی بکه یین که له لایه ن مهلا موسای برای مهلا عیسا وه نووسراوه و له ئیستادا له کتییخانه ی ناوه ندی لیکۆلینه وه و توژی نه وه ی ئیسلامی به ژماره ۷۵۵ ده پارێزی. مهلا موسا له کۆتایی دهستنووسی ناوبراودا نامازه به وه ده دات که له بنه ماله ی سدیقی کلاشین. ئه وه ی وا له م دهستنووسه نووسراوه ئه مه یه:

قد وافق الفراغ من تعليق هذه النسخة الشريفة للباركة في ضحوة يوم السبت إحدى وعشرين من سيد الشهور المسمى برمضان المبارك من شهور سنة ستين و مأتين بعد الألف من الهجرة النبوية للمصطفوية على صاحبه أفضل الصلاة وأتم السلام وأزكى التحية على يد الحقير الفقير العاصي المحتاج إلى مغفرة ربي ربه الغفير، موسى ابن عبدالله ابن محمد صالح ابن مصطفى الكلاشي بالوطن، و الأبوكري بالنسبة من حوال قرية مسملة ب زلان من محال جوارود.

۲-۳- خویندنی مهلا عیسا

سه باره ت به قوناغه کانی خویندنی مهلا عیسا، ئه وه ی له ناوه پۆکی دهستنووسه کانیه وه ده رده که ویت ئه وه یه که سه ره تا بنه ما کانی په رووه دی نایینی له لای مهلا عهبدو لالی باوکی فیرووه. دواتر وه ک فه قیکانی تری ئه وه سه رده مه بۆ درێژدان به خویندن ده چیت شه ونه زانستییه کانی تر. له پهراویژی دهستنووسه کانا، به تایبه ت ئه وه دهستنووسانه ی که میژووه که بیان ده گه پێتوه بۆ سالی ۱۲۱۷ ی ک. م، باس له دوو شوین ده کات که تیندا ژیاوه و ده رسی خویندوه. ئەم دوو شوین ه ش بریتین له سلیمانی و سنه. هه ره ها له کۆتایی دهستنووسی ژماره ۱۳۴۶/۵ ئه مه ی خواره وه ی نووسیوه:

تمّت الرسالة... على يد أقل الفقهاء عيسى في مدرسة شيخ عبدالله في سنجق البجه في محال شهرزور

به پێی ئەم بەلگه‌یه ده‌توانین بڵێین که مه‌لا عیسا له مه‌درسه‌ی شیخ عه‌بدوڵلا (خه‌ریانی) له هه‌له‌بجه خوێندویه‌تی. مه‌لا عه‌بدوڵکه‌رم موده‌پیس له کتییی *بنه‌ماله‌ی زانیاران* باس له‌وه ده‌کات که شیخ عه‌بدوڵلا خه‌ریانی ^{۱۱}زستانان له هه‌له‌بجه دانیشتووه، له‌وێش ده‌رسی وتووه‌ته‌وه (موده‌پیس ۱۳۸۹: ۱۴۵). ئەم‌مه‌ش ئەو پراستییه ده‌سه‌لمێنێ که مه‌لا عیسا له مه‌درسه‌ی شیخ عه‌بدوڵلا خه‌ریانی له هه‌له‌بجه خوێندویه‌تی. هه‌ر بۆیه ده‌توانین بڵێین سه‌ره‌تا له شاری جوانرۆ و له لای باوکیدا خوێندویه‌تی و دوای بۆ درێژدان به‌ خوێندن چووته سلیمانی و سنه و هه‌له‌بجه.

ئهو‌ی ڕوونه، دوای ته‌واوکردنی خوێندن، گه‌راوه‌ته‌وه بۆ جوانرۆ و له مزگه‌وتی هه‌لانی سه‌رقالی وانه‌وتنه‌وه و ده‌رسدان بووه. له‌وانه‌یه که مه‌وله‌ویش هه‌ر له‌و مزگه‌وته لای مه‌لا عیسا خوێندیبێتی، چونکه به‌ پێ سه‌ره‌تای دیوانه‌که‌ی، مه‌وله‌وی له هه‌مان شوێن لای مه‌لا محمه‌د قازی ^{۱۲}خوێندویه‌تی (مه‌وله‌وی تاوگۆزی ۱۳۸۶: ۱۱).

که‌واته ده‌توانین بڵێین که مه‌لا عیسا پاش ته‌واوکردنی خوێندن گه‌راوه‌ته‌وه بۆ جوانرۆ و هه‌ر له‌وی ماوه‌ته‌وه. بۆ سه‌لماندنی ئەم باب‌ه‌ته ده‌توانین پشت به‌سه‌ستین به‌م بەلگانه‌ی خواره‌وه:

۱- به‌پێی ئەوه‌ی که له لاپه‌ره‌ی ۳۷ ی ده‌ستنوسای ژماره ۱۶۷۸ که سالی ۱۲۳۷ به‌ خه‌تی مه‌لا عیسا نووسراوه، له په‌راویژدا نووسیویه‌تی "عیسی حین التدریس فی مسجد العلانیة من جوانرود" واته له کاتی وانه‌وتنه‌وه له مزگه‌وتی عه‌لانییه ^{۱۳}جوانرۆ.

۲- له لاپه‌ره‌ی ۸۴ ی هه‌مان ده‌ستنوس هاتووه که "مقابله شد با نور چشمی ملا نسیم در مینگه چمه نسا زلان" ئەم‌مه‌ش ئەوه ده‌گه‌یه‌نێ که مه‌لا عیسا له مینگه لای گوندی چه‌مه‌نزار و زلانی جوانرۆ بووه.

۳- وه‌ک پێشتر ئاماژه‌ی پیکرا، مه‌وله‌وی له جوانرۆ له لای مه‌لا عیسا خوێندویه‌تی، هه‌ر بۆیه ده‌توانین بڵێین که مه‌لا عیسا پاش ته‌واوکردنی مه‌لایه‌تی گه‌راوه‌ته‌وه بۆ جوانرۆ و وه‌ک مامۆستا له مزگه‌وتی عه‌لانییه خه‌ریکی ده‌رسدان به‌ فه‌قیکان بووه.

۲-۴-۲- تایبه‌تمه‌ندییه که‌سییه‌کانی مه‌لا عیسا

۲-۴-۱- زۆر وردبین بووه

له‌و ده‌ستنوسانه‌ی که مه‌لا عیسا نووسیویه‌تی، به‌ ڕوونی ده‌ده‌که‌وێت که زۆر وردبین بووه، و ته‌نیا به‌ بیهینی باب‌ه‌تیک قبوولی نه‌کردووه، به‌لکو لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر کردووه و بۆچوونی خۆی نووسیوه. یان نووسیویه‌تی من وام خوێندووته‌وه و له راست یان هه‌له‌ بوونی ئاگادار نیم. بۆ نمونه له لاپه‌ره‌ی ۲۴ ی ده‌ستنوسای ژماره ۱۳۴۶ نووسیویه‌تی "قَابَلْتُهُ مَعَ لِنَقُول مَن، لکن لم یکن مصححاً و معتمداً".

یان له لاپه‌ره‌ی ۸ ی هه‌مان ده‌ستنوسدا، له دوو شوێن بۆچوونی خۆی سه‌باره‌ت به‌ باب‌ه‌تیکی لۆژیک نووسیوه، له کۆتایی یه‌کی‌کاندا نووسیویه‌تی "صححة بعقلي" واته به‌عه‌قلی خۆم راستم کرده‌وه. له کۆتایی دووه‌مه‌که‌یدا وای نووسیوه "هه‌کذا خطر ببالي" واته وام به‌ مێشکدا هات. له شوێنیکی تردا نووسیویه‌تی "نقلته عن کتب والله أعلم هه‌کذا أم لا" واته له کتیبه‌کان گێڕاومه‌ته‌وه، خودا ده‌زانی، ئایا وایێت یان نا.

۲-۴-۲- خولیاى خوێندنه‌وه و لیکۆلینه‌وه بووه

به‌ ئاوێدانه‌وه له‌و ده‌ستنوسانه‌ی که مه‌لا عیسا نووسیویه‌تی، ئەوه‌مان بۆ ڕوون ده‌بێته‌وه که زۆر هه‌زی له خوێندنه‌وه‌ی کتیب بووه و له په‌راویژی ئەو ده‌ستنوسانه‌دا باسی کتیبی جۆراوجۆر ده‌کات. بۆ نمونه ته‌نیا له یه‌ک لاپه‌ره‌دا، هه‌ندێ و ته‌ی له زه‌مه‌خشه‌ری، ئیبنی خه‌له‌کان و دیمیه‌ری ده‌نووسیته‌وه. ته‌نانه‌ت له هه‌ندیک کاتدا له ڕوونکردنه‌وه‌ی مانای وشه‌یه‌ک، له فه‌ره‌هه‌نگانیکی جیاواز که‌لکی وه‌رگرتووه و مانا‌کانی نووسیوه. هه‌روه‌ها رێژه‌ی زۆری ئەو شیعرا‌نه‌ی که له په‌راویژی ده‌ستنوسه‌کانیدا هاتووه، ئەم پراستییه ده‌سه‌لمێنی که مه‌لا عیسا به‌رده‌وام کتیب و دیوانی شیعری شاعیرانی خوێندووته‌وه.

۲-۴-۳- پابه‌ند بوو به‌ ئه‌رکه‌ ئایینییه‌کان

مه‌لا عیسا زۆر پابه‌ند بووه به‌ جیه‌جیکردنی ئه‌رکه‌ ئایینییه‌کانی وه‌ک نوێژ. تا ڕاده‌یه‌ک که ته‌نیا ڕۆژیک به‌هۆی برینیکه‌وه نوێژه‌کانی ده‌فه‌وتی، ئەوه‌ن به‌ لایه‌وه گرنه‌گ بووه که له لاپه‌ره‌ی ۷۰ ی ده‌ستنوسای ژماره ۱۳۴۶ دا ئاماژه‌ی به‌م باب‌ه‌ته کردووه و نووسیویه‌تی "دوشنبه بیست و نهم به سبب زخم ترک نماز کردم". واته ڕۆژی دووشه‌مه ۲۹ ی مانگ به‌هۆی برینه‌وه نوێژم ته‌رک کرد". ئەم‌مه‌ش پابه‌ندبوونی ئەم گه‌وره‌زانییه به‌ ئه‌رکه‌ ئایینییه‌کانه‌وه ده‌رده‌خات.

۲-۴-۴- خۆشه‌ویستی بۆ زێدی خۆی

له پەرپاوتی ئه‌و ده‌ست‌نووسانه‌ی که مه‌لا عیسا نووسیویه‌تی، ئه‌و کاتانه‌ی که له سلیمانی و سنه بوو، چهند جارێک گله‌یی له دووری و غه‌ریبی کردوو و به‌ نووسانه‌وه‌ی شیعری په‌یوه‌ندیدار به‌ غه‌ریبیه‌وه، په‌رده‌ی له هه‌ست و ناخی ناوه‌وه‌ی خۆی لاداوه. بۆ نمونه له ده‌ست‌نوسه‌که‌ی ژماره ۱۳۴۶ دا له لاپه‌ره‌ی ۲۰ ئه‌م شیعری نووسیوه:

ای وطن گرچه مرا حادثه کرد از تو جدا دل آنان که تویی مسکنشان آباد بادا

واته: ئه‌ی نیشتمان هه‌رچه‌نده رووداوێک منی له تو جیاکرده‌وه، دلی ئه‌و که‌سانه‌ی که تۆی شوینی نیشته‌جی‌بوونیان شاد بێت.

یان له شوینیکی تردا ئه‌م شیعری خواره‌وه‌ی هیناوه

در غربتی اگر کسی بماند ماهی گر کوه بود ازو بماند کاهی
گر ملک سلیمان به غریبان بخشند چون یاد وطن کند برآرد آهی

واته: ئه‌گه‌ر که‌سێک مانگیک له غه‌ریبی بمینێته‌وه، ئه‌گه‌ر شاخیش بێت له ئه‌و کایه‌ک ده‌مینێته‌وه ئه‌گه‌ر ملکی (هه‌زه‌رتی) سلیمان به‌ غه‌ریب به‌ دیاری بدن، کاتیکی زێدی خۆی بیر دێته‌وه، ئاهیک هه‌لده‌ کیشیت هیشتا بۆم روون نه‌بووه‌ته‌وه که ئه‌م دوو شیعره، شیعری کێیه، به‌لام به‌ خه‌تی مه‌لا عیسا نووسراوه.

۳- به‌ره‌مه‌کانی مه‌لا عیسا

۳-۱- ده‌ست‌نوسه‌کانی مه‌لا عیسا

سه‌باره‌ت به‌ به‌ره‌مه‌کانی مه‌لا عیسا، به‌داخه‌وه به‌ره‌مه‌مێک که دانه‌ره‌که‌ی مه‌لا عیسا بێت بوونی نییه، یان باشتره بلێن تا ئیستا هیچ به‌ره‌مه‌مێکی دانراوی ئه‌م که‌سایه‌تییه نه‌دۆزراوه‌ته‌وه، به‌لام دوا‌ی هه‌ولێکی زۆر خۆشه‌ختانه توانیم کۆمه‌لێک ده‌ست‌نوس له کتێبخانه‌کانی تاران و شیراز و سلیمانی بدۆزمه‌وه که له لایه‌ن مه‌لا عیساوه نووسه‌یان بۆ هه‌لگیراوه واته مه‌لا عیسا وه‌ک ناسیخ و کاتب پۆلی تێیاندا بینیه‌وه. ئه‌وه‌ی وایکرد لێرده‌دا ناما‌زه به‌و ده‌ست‌نوسانه بکه‌م ئه‌وه‌یه که زانیاری به‌سوود له پەرپاوتی و ده‌قی هه‌ندی له‌و ده‌ست‌نوسانه‌دا ده‌ست ده‌که‌وتت که زۆر زۆر گرنگن. له خواره‌وه یه‌ک به‌ یه‌ک ئه‌و ده‌ست‌نوسانه‌ی که به‌ خه‌تی مه‌لا عیسا نووسراون ده‌خرینه‌پوو و له‌سه‌ر هه‌ریه‌که‌یان روونکردنه‌وه ده‌دری.

۳-۱-۱- کۆمه‌لێک ده‌ست‌نوس (پینج ده‌ست‌نوس)

ئه‌م کۆمه‌له‌ ده‌ست‌نوسه که له کتێبخانه‌ی ناوه‌ندی دائیره‌تولمه‌عارفی گه‌وره‌ی ئیسلامی له شاری تاران به‌ ژماره ۱۳۴۶ ده‌پارێزری پیکهاتوو له شه‌ش نامیلکه، به‌ زمانی عه‌ره‌بی و هه‌مووی له زانستی لۆژیکدایه. پینج ده‌ست‌نوس له‌و شه‌ش ده‌ست‌نوسه به‌ خه‌تی مه‌لا عیسا نووسراون و ئه‌و تا که‌ پێسالییه که ماوه، به‌خه‌تی که‌سیکه به‌ ناوی ئه‌حمه‌د بن محمه‌د بن یوسفه که به‌ کلانیتی به‌ ناوبانگ بووه. هه‌رچه‌نده وشه‌ی (کلانیتی) له ده‌ست‌نوسه‌که‌دا زۆر به‌ روونی ناخوێرتنه‌وه، به‌لام دوور نییه ئه‌م وشه‌یه‌ش هه‌مان کلاشی بێت، شیوازی وشه‌که له کلاشی ده‌جی و مه‌لا عیسا کلاشیه. له لایه‌کی تره‌وه کلانیتی ناوی شوین نییه و له زمانی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بیدا هیچ مانایه‌کم بۆ نه‌دۆزییه‌وه.

ئه‌و چوار ده‌ست‌نوسه‌ی مه‌لا عیسا هه‌موویان له سالی ۱۲۱۷ی کۆچی و به‌ زمانی عه‌ره‌بی نووسراون و بریتین له‌مانه‌ی

خواره‌وه:

ناوی ده‌ستنوس	دانەر	ژماره‌ی لاپه‌ره	ژماره‌ی ده‌ستنوس
الرساله الحنفیه فی علم الآداب	شه‌مه‌دین حه‌نه‌فی ته‌بری‌زی	۱۶ لاپه‌ره	۱۳۴۶/۱
شرح آداب البحت	عیسامه‌دین شه‌سفه‌راینی	۵۲ لاپه‌ره	۱۳۴۶/۲
شرح آداب البحت العضدیة	شه‌بولفه‌تخ مه‌خدومی جورجانی	۸۲ لاپه‌ره	۱۳۴۶/۳
الدرة فی المنطق	محهمه‌د بن عه‌لی جورجانی	۶ لاپه‌ره	۱۳۴۶/۵
تحقیق الکلیات	قوتبه‌دین رازی	۶ لاپه‌ره	۱۳۴۶/۶

خشته‌ی ژماره (۱) کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسی ژماره ۱۳۴۶ به‌ خه‌تی مه‌لا عیسا، پاریزراو له‌ کتێبخانه‌ی دائیره‌تولمه‌عارفی گه‌وره‌ی ئیسلامی تاران

گرنگی‌ی ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه

ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه وه‌ک که‌شکۆلێکه‌ هه‌رچه‌ند وا دهرده‌که‌وێت ئەم ده‌ستنوسه ته‌نیا چه‌ند نامیلکه‌یه‌کی عه‌ره‌بی بی‌ت له‌سه‌ر زانستی لۆژیک، به‌لام به‌ ته‌یه‌رین به‌ لاپه‌ره سه‌ره‌تاییه‌کانیدا، زوو دهرده‌که‌وێت که‌ بابه‌تانیکی گرنه‌گ له‌ په‌راوێزی ئەم ده‌ستنوسانه‌دا تو‌مار کراوه. ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه له‌ راستیدا وه‌ک که‌شکۆلێکی شیعریی کوردی، فارسی و عه‌ره‌بی وایه‌، به‌ ده‌گه‌من لاپه‌ره‌یه‌ک له‌م ده‌ستنوسه‌دا ده‌بیرت که‌ پارچه‌یه‌ک یان چه‌ند پارچه‌ شیعرێ تیدا نه‌هاتی. شه‌وه‌ی بۆ ئیسه‌ گرنه‌گتره‌ شیعرێ شاعیرانی کورده‌، که‌ به‌ به‌راورد له‌ گه‌ل شاعیرانی تر به‌ داخه‌وه‌ زۆر که‌مه‌، بۆ نمونه‌ پارچه‌ شیعرێکی کوردی له‌ شیخ محهمه‌د وه‌سه‌یم، یه‌کیک له‌ مه‌لا شه‌بوه‌ کری موسه‌ننیف و پارچه‌ شیعرێکی عه‌ره‌بی له‌ مه‌ولانا خالید هاتوه‌، هه‌روه‌ها به‌شیک له‌ "المؤنثات السماعیه‌" مه‌لا عه‌بدو‌للا بی‌تۆشی له‌م ده‌ستنوسه‌دا یه‌. سه‌باره‌ت به‌ شاعیره‌ غه‌یره‌ کورده‌کان، نمونه‌ شیعرێ کۆمه‌لیکی فراوان له‌ شاعیرانی عه‌ره‌ب و فارس به‌ تایبه‌ت شاعیره‌ فارسه‌کان له‌م ده‌ستنوسه‌دا هاتوه‌. سه‌باره‌ت به‌ شه‌و شاعیر و که‌سایه‌تییه‌یه‌ی که‌ شیعه‌کانیان له‌م ده‌ستنوسه‌دا هاتوه‌ - شه‌گه‌ر به‌مانه‌وێت ناویان به‌ی‌تین - زۆرن، بۆ نمونه له‌ عه‌ره‌به‌کان ده‌توانین ناماژه‌ به‌دین به‌ شیعرێ خوله‌فای راشیدین و چه‌زرتی فاتیمه‌ی کچی پیغه‌مه‌به‌ر دروودی خویان لی بی‌ تا ده‌گاته‌ ئیمامی شافعی، ئیبنی حه‌جه‌ر و سه‌خاوی. شاعیره‌ فارسه‌کانی وه‌ک شه‌بو سه‌عید شه‌بولخه‌یر، سه‌عدی شیرازی، شه‌مس ته‌وێزی، نیزامی، حافز شیرازی، خاقانی، که‌لیم، عیراقی، مه‌وله‌وی رۆمی، خه‌ییام و شه‌وه‌دی شیعیان له‌م ده‌ستنوسه‌دا هاتوه‌. لێزه‌ دهره‌ت بۆ وردبوونه‌وه‌ی زیاتر له‌سه‌ر ئەم بابه‌ته‌ نیسه‌ و پیوستی به‌ لیکۆلێنه‌وه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ هه‌یه‌.

ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه و ناوی کۆمه‌لیک زانای نه‌ناسراوی کورد

یه‌کیک له‌ خاله‌ گرنه‌گه‌کانی ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه، باسکردنی ناوی شه‌و زانا و که‌سایه‌تییه‌یه‌ که‌ تا ئیستا نه‌ناسراون یان زانیارییه‌کی شه‌وه‌تۆ له‌سه‌ر ژبان و بهره‌مه‌کانیان نیسه‌، به‌لام له‌ کاتی نووسینی ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه‌دا، شه‌وان له‌و زانیانه‌ بوون که‌ مه‌لا عیسا هه‌ندی بابه‌تی له‌ کتێبه‌کانیانی نووسیوه‌ته‌وه‌ یان بۆچونی شه‌وانی گێراوه‌ته‌وه‌، یان شه‌وه‌ی شاعیر بوون و مه‌لا عیسا شیعه‌کانیانی نووسیوه‌ته‌وه‌. هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کی ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه‌ پره‌ له‌ ناوی زانیانی جۆراوجۆر، به‌لام شه‌وه‌ی بۆ ئیسه‌ گرنه‌گتره‌، شه‌و که‌سایه‌تییه‌ کورده‌یه‌ که‌ تا ئیستا نه‌ناسراون یان که‌م ناسراو ماونه‌ته‌وه‌ و لێزه‌دا ناوه‌کانیان هاتوه‌.

مه‌لا عیسا له‌ په‌راوێزی ئەم ده‌ستنوسانه‌دا ناماژه‌ی به‌ ناوی هه‌ندیک له‌ زانیانی ناوچه‌که‌ و کورده‌واری کردوه‌ که‌ به‌ته‌واوی له‌بیر کراون یان زانیاری زۆر له‌سه‌ر ژبان و بهره‌مه‌کانیان نیسه‌. شه‌مه‌ش ده‌کری وه‌ک سه‌رده‌اوێنک بۆ گه‌ران به‌دوای زانیاری سه‌باره‌ت به‌م زانیانه‌ و زیندوو کردنه‌وه‌ی ناویان بی‌ته‌ شه‌مار. ئەم ته‌وه‌ره‌ش پیوستی به‌ لیکۆلێنه‌وه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ و تی‌ر و ته‌سه‌ل هه‌یه‌. لێزه‌دا ته‌نیا ناوی شه‌و که‌سایه‌تییه‌یه‌ ده‌ه‌یتین که‌ نه‌ناسراون و تا راده‌یه‌ک دلنیام له‌وه‌ی که‌ کوردن یان به‌ شه‌گه‌رێکی زۆره‌وه‌ کوردن. شه‌وانه‌ی وا به‌ناویانگ نه‌بوون بریتین له‌مانه‌ی خواره‌وه‌، (وه‌ک رینوسی ده‌ستنوسه‌ که‌ ناوه‌کانم نووسیوه‌ته‌وه‌).

تیبینی: دوو کهسایه تی ژماره ۱۷ و ۱۸، دواتر نووسراون له سالی ۱۳۳۸ ک.م.

ژماره	ناوی زانا	ژماره	ناوی زانا
۱	مولانا عیاب الدین	۱۰	شیخ عبدالصمد بن شیخ علی آلکی
۲	ملا محمود بن مجید فارچی	۱۱	خواجه محمد صادق (لهوانیه خواجه سادقی ئه‌رده‌لانی بی!)
۳	یوسف زلانی	۱۲	شیخ اسعد کسنزانی
۴	محمود عبدالانی	۱۳	ملا علی تایجوزی
۵	عمر چلی	۱۴	یوسف نفسودی
۶	ملا محمد باغی / ملا محمود باغی	۱۵	عبدالرحیم صوفی زاده
۷	رسول سورچی (له لاپه‌ره‌ی ۱۰۹ی، به‌رگی شه‌شی کتیبی بووژاندنه‌وه، ناوی هاتوه)	۱۶	شیخ عبداللطیف زردی آبادی (مه‌دره‌سه‌ی هه‌بووه)
۸	قاسم الورکی	۱۷	فقیه محمد کورکوره (۱۳۳۸)
۹	ابراهیم آلانی	۱۸	ملا احمد پسر محی الدین

خشته‌ی ژماره (۲) ئه‌و زانا کورده نه‌ناسراوانه‌ی که له ده‌ستنوسی ۱۳۴۶ نایان هاتوه

له لاپه‌ره‌ی ۱۳۲۲دا له‌سه‌ر شیخ ئه‌سه‌د که‌سه‌نه‌زانی ئه‌مه‌ی نووسیه‌وه: "از شیخ اسعد کسنزانی شنیده ام" واته له شیخ ئه‌سه‌د که‌سه‌نه‌زانیم بیستوه.

سه‌بارت به‌عه‌بدولپه‌رحیم سو‌فیزاده، له لاپه‌ره‌ی ۱۳۳۸دا نووسیه‌تی: "نقلته من کتاب للبیع لمولی صوفی عبدالرحیم صوفی زاده". واته: له کتیبی (المبیع) ی عه‌بدولپه‌رحیم سو‌فیزاده گێڕاومه‌ته‌وه.

سه‌بارت به‌مه‌حمود باغیش نووسیه‌تی "صرت سائلاً محمود باغی". واته: پرسیارم له مه‌حمود باغی کرد له لاپه‌ره‌ی ۱۲دا له په‌راویژدا نووسراوه که "مقابله شد با حاشیه کتاب شیخ عبدالصمد بن شیخ علی آلکی" واته له گه‌ل په‌راویژی کتیبه‌که‌ی شیخ عه‌بدولسه‌مه‌د کورپی شیخ عه‌لی ئالکی به‌راورد کرا.

۳-۱-۲- اثبات الواجب

ئهم ده‌ستنوسه‌یه‌کیک له به‌رهمه‌ به‌ناوبانگه‌کانی شیخ عه‌بدولقادری موهاجیری ته‌خته‌بیه که له‌سه‌ر ئیلاهیات و بیروباوهره‌کانه و به‌خامه‌ی ره‌نگینی مه‌لا عیسا نووسخه‌ی لی هه‌لگیراوه. ئهم ده‌ستنوسه له سالی ۱۲۳۷ ی کۆچی و له مزگه‌وتی عه‌لانیه (هه‌لانی) له جوانرۆ نووسراوه. ژماره‌ی لاپه‌ره‌کانی ۴ لاپه‌ره‌یه و هه‌یچ بابه‌تیکه‌ی ده‌ره‌کی گرنگ له په‌راویژه‌کانیدا بوونی نیه تا ئاماژه‌ی پی بکری. ئهم ده‌ستنوسه‌ش هه‌ر له کتیبخانه‌ی ناوه‌ندی دائیره‌تولمه‌عاریفی گه‌وره‌ی ئیسلامی له تاران به‌ژماره ۱۴۳۲/۶ به‌رده‌سته.

۳-۱-۳- الوضوح في شرح المحرر

ئهم ده‌ستنوسه‌یه‌کیکه له کتیبه‌ به‌ناوبانگه‌کانی مه‌لا ئه‌بویه‌کری موسه‌نیفی چۆری له‌بواری فیه‌قه‌دا، مه‌لا عیسا چاره‌کی چواره‌می ئهم به‌رهمه‌ی له سالی ۱۲۲۸ نووسیه‌ته‌وه. ژماره‌ی په‌ره‌کانی ۲۱۵ په‌ره‌یه و شوینی هه‌لگرتنی کتیبخانه‌ی ئه‌وقافی سلیمانیه. ژماره‌ی ئهم ده‌ستنوسه له کتیبخانه‌ی ناویراودا ده‌کاته ۳۱۷۲/ت/۶۵/۷. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌ستنوسه‌کانی ئهم کتیبخانه‌یه وینه نه‌گیرون و سکان نه‌کراون، توانیم ته‌نها وینه‌ی کۆتا لاپه‌ره‌که‌ی ئه‌وه‌ش به‌هاوکاری به‌رێژ شیخ عوسمان ئیسماعیل محه‌مه‌دی هه‌شه‌زینی لیپرسراوی هۆبه‌ی ده‌ستنوسه‌کانی کتیبخانه‌ی ناویراوه‌ده‌ست به‌ینم و به‌وته‌ی به‌رێژیان، ئهم ده‌ستنوسه هه‌یچ په‌راویژ و ناوه‌رۆکی گرنگ و شایه‌ن به‌ئاماژه‌پیکردنی تیدا نییه.

۳-۱-۴- رفع الخطاء عن ذات الشفا

ئەم بەرهمە لەلایەن محەمەد بن حەسەن ئیبنولحاج دانراوە و بابەتە کەمی میژووی پیغەمبەرە. زمانی ئەم دەستنوسەش عەرەبیە و لە سالی ۱۲۳۹ی کۆچی لە لایەن مەلا عیساوە لە مزگەوتی هەلانی جوانرۆدا نووسراوە. ئەم دەستنوسە بە ژمارە ۱۶۷۸ لە کتیبخانەی عەللامە تەبەتەبایی لە شاری شیراز دەپاریژری.

لە ڕووی گرنگییەوه ئەم دەستنوسە یەکیکە لە دەستنوسە گرنگانەیی کە مەلا عیسا نووسیویەتی. چونکە پەرە لە بابەتی جۆراوجۆر لە پەرەوێزدا. لە خوارەوه باس لە هەندیک لە گرنگترین بابەتە پەرەوێزییە گرنگەکانی ئەم دەستنوسە دەکریت.

تایبەتمەندییەکانی ئەم دەستنوسە:

ئەم دەستنوسە یەکیک لە دەستنوسە گرنگانەییە کە مەلا عیسا بە خەتی خۆی نووسیویەتی، وە لەبەر ئەوەی پەییوەندی بە سەرەمی مامۆستایی و شارەزایی مەلا عیسا هەیە، کۆمەڵێک شیعی کوردی تێدایە کە لە بەشی شیعرەکاندا باسی دەکەین.

جگە لەوەش بابەتەکی گرنگی تێدایە وەکوو بەرواری کۆچی دوایی مەلا عیسا کە پیشتر باسی لێوەکرا، و بابەتی میژوویی و هتد. بۆ نمونە لە دوو لاپەرەیی یەک لە دوای یە کدا باسی ڕووداوی دەستبەسکردن و زیندانی کردنی عەبدوڵلا بەگی جاف دەکات. وا دیارە ئەم ڕووداوە هیندە بەلای مەلا عیساوە بەنازار بووە کە لە ماوەی شەو و ڕۆژیدا، جارێک بە فارسی و جارێکیش بە عەرەبی هەمان ڕووداوی نووسیوەتەوه. یە کەمیان باسی ئەم ڕووداوەی بە فارسی کردووە و نووسیویەتی: "در وقت محبوسی عالی شأن عبدالله بیگ وکیل جوانرود و اتباعش به دست والی، اینجا را می نوشتم. در روز سه شنبه ۲۶ شهر رجب المرجب سنه ۱۲۳۸ در سال حوت آبی در مسجد قلعه علانیه با چند فقهاء الحكم لله علی ماجری و ماجری"

واتە: لە کاتی زیندانیکردنی عەبدوڵلا بەگی وەکیلی جوانرۆ و شوینکەوتوانی لەلایەن والی، ئێرەم دەنوسی. ڕۆژی سێشەممە ۲۶ی مانگی ڕەجەبی، سالی ۱۲۳۸، ... لە مزگەوتی قەلای عەلانیە لە گەڵ هەندیک فەقیدان.

لە لاپەرەیی دوواتر، هەمان ڕووداوی بە عەرەبی گێڕاوەتەوه و دەلی:

"حين حبس الوكيل عبدالله بيك مع أتباعه بيد الوالي أمان الله خان وتفويضه زجرهم وضربهم وتوبيخهم وتجرمهم إلى ابنه الحاكم لمحل الجوازود محمد صادقخان في ألف ومائتين وثلاثين وثمانية من هجرة سيدنا للمصطفى صلى الله عليه وسلم"

واتە:

کاتی کە عەبدوڵلا بەگی وەکیل لە گەڵ شوینکەوتوانیدا لەلایەن ئەمانوڵلاخان واییەوه لە بەندیخانە کران. سزا و لیدان و تانە و تاوانبار کردنیان بە کورەکەیی خۆی محەمەد سادقخان حاکمی جوانرۆ سپارد. لە سالی ۱۲۳۸ی کۆچی.

جگە لەم دەستنوسانە سەرەوه، لە دووتویی چەن دەستنوسیکی مەلا موسای برابرا، هەندیک بابەتی وەک یادگاری نووسیوە کە شتیکی وای تێدا نییە کە لێرە باسی بکریت. بۆ نمونە لە کۆمەڵە دەستنوسی ژمارە ۱۴۴۸ پارێزراو لە کتیبخانەی دائیرەتولمەعارفی گەورەیی ئیسلامی تاران چەن خەتیکی بە یادگاری بۆ مەلا موسا نووسیوە.

۳-۲- مەلا عیسا و شیعر

وەک لە بەشی پیشەکیدا باس کرا، مەلا عیسا لە گەڵ مەولەوی شیعر گۆرینەوهیان هەبوو، لەسەرچاوەکان تەنیا تاکە شیعرێک بە ناوی "رۆلە بزانی" لە مەلا عیسا باس کراوە کە بۆ مەولەوی نووسیوە.

چیرۆکە کەیشی ئەویە کە مەلا عیسا بە هۆی مردنی هاوسەرە کەیهوه یان هەر هۆکاریکی تر کە بۆ ئێمە دیار نییە، دیههویت کچیک بخواریت و ئەویش لە مەولەوی کە پیشتر خویندکاری خۆی بوو، داوا دەکات لێکۆڵینەوه لەسەر ئەو کچە بکات. مەلا عیسا داواکارییەیی خۆی بە شیوهی پارچە شیعرێک بۆ مەولەوی دەنووسیت. مەولەویش کە بۆ خۆی مامۆستای شیعرە، ولامی مەلا عیسا بە زمانی شیعر دەداتەوه. ئەمە شیعرە کە مەلا عیسا یە:

ئەحوال یارۆ پەڕیـم بـزانە
پەرسە بزانە ئەو جە کامانە
پەستی قامەتش بولەندی بالاش
مەکرە درۆ ماوەر ویانە
تا واتەت مەقبوول (اولوالالباب) بۆ
نەشۆ بە عەبەس گشت ئاپروومان
چەنی جاھیلان واتە عەبەسەن
(الطیبات لسطیبین)

رۆلە بزانە، رۆلە بزانە
هەم جە خویشاناش هەم جە بیگانە
خاسیش، خرابیش، ئەتوارش، کالاش
ئەحوالش تەحقیق پەڕیـم بـکیانە
خاس جە لات خاس بۆ خراب خراب بۆ
با کەس نەزانۆ بە گفتوگوومان
هەرکەس عاقلەن ئیشارەش وەسەن
ئەگەر عاقلی ئایەت ببینە

ئەمە ی خوارووش ولامە کە ی مەولەویبە

هەریاسە بەندەن تا حیات مەندەن
هەرچیو عەرز کەروو، باوەر بکەری
خاسی و خرابی، یارۆیچم زانان
ئۆجاخزادە ی خاس، نەجیب تەرەفەین
بالاش میانە ی (خیرالامور)ەن
گەردین درۆ بۆ (سەیییدی)ش وەسەن
یارۆ پە ی یارۆ، پە ی یاری خاسەن
وەرنە ها بەندەت، جە مزگی نیشتەن

چوون بەندە بەو بەند ئیخلاسی بەندەن
مشییۆ تۆ جە پرووی، بەندە پەرورە ی
جەریدە ی هەوال، گەرد بە ویم وانان
عەفیفە ی بیعەیب، خالیەن جە شەین
ئادابش زەریفە خولقش چوون حوورەن
بەلێ واتە ی مەن پووچ و عەبەسەن
وہلحاسل هەنی، بی درۆ و راسەن
ئەر هەنت باوەر، هەرچیم وات گشتەن

جگە لەم پارچە شیعری سەرەو، تا ئیستا هیچ شیعریکی تری مەلا عیسا لە هیچ سەرچاوە کدا باسی لێنەکراوە. بە وردبوونەو لە پەرەوێزی دەستنوسەکانی مەلا عیسادا، بەتایبەت دەستنوسی ژمارە ۱۳۴۶، شیعری جۆراوجۆر بە سە زمانی کوردی، فارسی و عەرەبی دیتە بەرچاو. لە سەرەتا یان کۆتایی هەندیک لەو شیعرانەدا ناماژە بە شاعیرەکە ی دراوہ. هەندیکیشیان شیعراکی بەناویانگن کە شاعیرەکانیان دەناسرێنەو، بەلام کەم نیین ژمارە ی ئەو شیعرانە ی کە لە پەرەوێزی دەستنوسەکانی مەلا عیسا هاتوون و شاعیرەکانیان دیاری نەکراون. دیارە ناتوانین بە یی بەلگە ئەم شیعرانە بەدینە پالی مەلا عیسا، بەلام لە سەرەتای چەند شیعری کورتدا، نووسیویەتی "لراقمە" ئەمەش ئەو دەردەخات کە ئەو شیعری مەلا عیسا یە. ئەم شیعرانە بەھێز نیین. چونکە ئەم دەستنوسە ی مەلا عیسا لەسەر دەمی فقییەتی خویدا نووسیویەتی. مەلا عیسا دوو پارچە شیعری فارسی لە شیوہی پارانەو و دوعا هۆنیوہتەو و پیغەمبەری کردووہتە تکاکار یارمەتی بدات لە خۆبندنی کتیبەکانی. ئەم دوو پارچە شیعەر ئەمانەن:

کە جنابت نزد حق یقین
میر ابوالفتح خواندن مسکین

ارجوم هست ای رسول امین
طلب استعانه بہر

لراقمه

امیدم من به ختم المرسلین است
رود دوباره هم اندر مناجات
و به توفیق خواندن بر امیرم
چرا ایما و رمزش هست شافی

رسول شفیع آخرین و اولین است
کند بهر حقیر خویش حاجات
شود درس آسان برضمیرم
مرا علم آداب است کافی

له لاپه‌ره‌ی ٦١ یش ئەم پارچه‌ی شیعره فارسییه‌ی مه‌لا عیسا هاتوو:

لراقمه

یارب آن روز این تن پر عصیانم
لطف بفرما به کرم بر من مذنب بنگر

ریزه ریزه ز میان لحد ظلمانی
جای ظلمانی ما را بنما نورانی

ئەو شیعرا‌نە‌ی سەر‌ه‌و‌ە‌ی مه‌لا عیسا زۆر به‌ هیژ نین، چونکه له ناستی فه‌قیهه‌کی تازه‌کاره که به‌پێ ته‌مه‌نی خۆی و جیهانبینی خۆی نووسیبوه‌تی. هه‌رچه‌نده‌ ئەم چه‌ند دێره‌ی شیعره‌ گرنگیه‌کی ره‌وانبێژی و جوانیناسیان نییه‌، به‌لام ئەوه‌ ده‌رده‌خات که مه‌لا عیسا هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه‌ مه‌یلی شیعروتنی هه‌بووه‌ و له‌ گه‌ڵ زیادبوونی ته‌مه‌ن و زانسته‌که‌یدا هیژی شیعریشی زیادی کردوو. له‌ ده‌ستنوسه‌که‌ی ژماره‌ ١٦٧٨دا که په‌یوه‌ندی به‌ سهرده‌می مامۆستای و خاوه‌ن ئەزموونیی مه‌لا عیسا هه‌یه‌ شیعره‌کان پاراوێرن. بۆ نمونه له‌ لاپه‌ره‌ی ١٦٦ی ئەم ده‌ستنوسه‌دا، مه‌لا عیسا به‌یتیکی حافزی شیرازی نووسیبوه‌، به‌یتی دووهم به‌ ئەگه‌ریکی زۆره‌وه‌ شیعری خۆیه‌تی چونکه له‌ دیوانه‌که‌ی حافزا نییه‌، هه‌روه‌ها جوۆری وشه‌کانیش له‌ شیوازی شیعروتنه‌وه‌ی حافزه‌وه‌ نزیک نیه‌ن و له‌به‌ر ئەوه‌ی ناوی عیسا له‌ به‌یتی ناماژه‌پیکراودا هاتوو، ده‌توانرێت ئەم تاکه‌ به‌یته‌ به‌ شیعری مه‌لا عیسا ده‌ستنیشان بکریت. دوو به‌یته‌که‌ ئەمه‌یه‌:

از این رباط دودر، چون ضرورت است رحیل
تو عیسی غم دنیای دون مخور هرگز

رواق طاق معیشت، چو سربلند و چو پست
چرا که دنیا و مافیها فناست هرچه هست

به‌یتی یه‌که‌م شیعری حافزی شیرازییه‌ و ئەم به‌یته‌ له‌ چامه‌ی ژماره‌ ٢٥ی دیوانه‌که‌یدا هاتوو. به‌یتی دووهم ئەو شیعریه‌ که ده‌توانرێت بدرێته‌پاڵ مه‌لا عیسا.

به‌ پێ ده‌ستنوسه‌کانی، مه‌لا عیسا له‌سه‌رده‌می فه‌قیهه‌تی سه‌ره‌تا به‌ شیعری فارسی ده‌ستی به‌ شیعروتنه‌وه‌ کردوو، به‌لام له‌ ده‌ستنوسی ژماره‌ ١٦٧٨ که وه‌ک ناماژم پێدا، دواتر له‌ کاتی مامۆستایه‌تی له‌ مزگه‌وتی هه‌لانی نووسیبوه‌تی، چه‌ن شیعریکی کوردی هه‌یه‌ که ده‌توانین بیدینه‌ پاڵ مه‌لا عیسا. بۆ نمونه له‌ دووپه‌ره‌ ماوه‌ به‌ کوۆتایی ئەو ده‌ستنوسه‌ ئەم پارچه‌ شیعری له‌ په‌راوێژدا نووسیبوه‌:

ته‌ماشای کیتاب

ته‌ماشای کیتاب، ته‌ماشای کیتاب
به‌ عه‌شق غه‌فوور غه‌ففار وه‌هاب
باوه‌ر نه‌ خه‌یاڵ چوون وه‌فاداران
من گونام فرین دوعا که‌ر په‌ریم
به‌ ئەلتاف ویش به‌هه‌شت بدۆ پیم
ته‌سدیعم کیشا نویسام کیتاب
نه‌که‌رۆ زاییع جه‌فابه‌رده‌نم
حه‌بیب یه‌زدان خه‌تم پیغه‌مبه‌ر

که‌یفی مه‌که‌ری ته‌ماشای کیتاب
جه‌ میعراج چه‌نی حه‌بیب که‌رد خیتاب
مه‌که‌ره‌ زاییع ته‌سدیع یاران
به‌لکه‌ ساحیب رحم ره‌حمی که‌رۆ لیم
چوون گوناکاران دۆزه‌خ نه‌بو جیم
چوون گوناکاران دۆزه‌خ نه‌بو جیم
به‌خشۆ هه‌ر گونا هه‌نه‌ گه‌رده‌نم
شه‌فاعه‌ت‌خوام بۆ جه‌ (یوم‌ المحشر)

جگه له مەش له هەمان دەستنوس چەند تاکە بەیت شیعی کوردی هەیه دەکرێت بە شیعی مەلا عیساى بزاین، کە له خوارووە دێت. له لاپەرەى ۵۷ ی دەستنوسە کەدا ئەم تاکە بەیتەى نووسێوە

یا عیساى عاسى بەخیز دوو عاکەر بەل خەلاسیش بۆ جە یوم المحشر

له لاپەرەى ۱۶۷ دەستنوسى ژمارە ۱۶۷۸ ئەم دێرە شیعرە کوردییە هەیه کە رەنگە له شیعرەکانى مەلا عیسا بیت.

رووسیایا و عاسى خەجالەت بارم بە دووعای یاران ئومیدوارم

دوو تاکە بەیت شیعی کوردی له دەستنوسى ژمارە ۱۳۴۶ له مەلا عیسا بە یادگار ماوه، کە توانای ناوبراو له هۆنینهوی شیعر پێشان دەدات. یەکیک لهوانە کە له لاپەرەى ۴۹ ی ئەم دەستنوسەدا هاتووە له رووی فۆرم و شیوه و ناوێرێکەوه زۆر بەهێز، و هەر کەسیکی شیعر و ئەدەب دۆست بێخوینیتەوه سەرسام دەبیت پێ. ئەوەش ئەو دێرەشیعەرە:

ههيجرانت چون باد پيش رهوى واران مەشسانۆم چون دار بەرزە دیاران

ئەوێتر کە له لاپەرەى ۳۸ ی هەمان دەستنوسدا هاتووە، بە شیوهى خوارووەیە:

ههيران مەند شيرين جەمین سەپى لال خەيالئىو هەنى ئاورد نە خەيال

۴. ئەنجام

دەستنوسەکان و بە تايبەت ئەو بابەتە دەرەکیانەى کە له پەراوێزباندا نووسراو، یەکیکە له سەرچاوه گرنگەکان بۆ لیکۆلینەوه لەسەر ژيان و بەرھەمەکانى زانایانى رابردوو چونکە زانیارى گرنگ و جۆراوجۆر لەخۆدەگرن. بە پشتبەستن بەم سەرچاوانە، لەم لیکۆلینەوهیدا توانیمان کۆمەلیک زانیارى گرنگ لەسەر ژيان و بەرھەمەکانى مەلا عیسا جوازپۆی بەخەینەر و بەم شیوهیەش توانیمان زیاتر بیناسین. گرنگترین دەرئەنجامەکانى ئەم توێژینەوهیە بەم شیوهیەن:

سەبارەت بە ژيانى، مەلا عیسا کورپى مەلا عەبدوڵلا، کورپى مەلا محەمەدسالج، کورپى مەلا مستەفا، کورپى مەلاحسەین لە بنەمالەى سدیقى کلاشیه، ئەم بنەمالەبەش نەسەببەیان دەگەریتەوه سەر حەزرتى ئەبویە کرى سدیق، لە کۆتایی سەدهى دوازدە و سەرەتای سەدهى سێزدە لە جوازپۆ لەدایک بووه. لە جوازپۆ لە خزمەت مەلا عەبدوڵلاى باوکى - کە یەکیک بووه لە زانایانى گەورەى سەردەمى خۆى - دەستى بە خویندن کردوو، دواتر بۆ دەرژەدان بە خویندن بەرەو ناوچهکانى تری کوردستان بەرپێکەوتوو. لە سنە و سلیمانى و هەرودها لە هەلەبجە لە مەدرەسەى شیخ عەبدوڵلا خەپانى - کە ئەوکات یەکیک لە ناوهندە زانستییەکانى ناوچه کە بووه - خویندووێتى. دواتر گەرپاوتەوه بۆ جوازپۆ و تا دوا ساتەکانى ژيانى لە مزگەوت و مەدرەسەى هەلانى جوازپۆ خەریکی وانهوتنەوه بوو. مەلا عیسا کەسیکی زۆر وردبەین بووه و بە بچ بنەما قسەى نەکردوو، تەنانەت کاتیکی خویندووێتى بە کسەر هەموو بابەتەکانى قبوڵ نەکردوو و گومانى خستووتەر سەر هەر بابەتیک کە بەرای ئەو رەنگە هەلە بیت. یان لە کاتى نووسخە هەلگرتن لە کتیبیک، متمانەى تەنیا بە ئەو دەستنوسەى کە له رووی نووساوه نەکردوو، بەلگوو لەگەڵ چەن دەستنوسى تردا بەراورد و موقابەلەى کردوو، بۆ ئەوەى هەلەى تێدا نەبچ. ئەمەش وایکردوو کە بەردەوام سەرقالی خویندنى کتیب بچ و لە هەندى زانستدا وەک لۆژیک خاوەن پرا و بۆچوون بیت. جگە لەمانەش پیاویکی لەخواترس و زۆر پابەند بە ئەنجامدانى ئەرکە شەرعییەکان بووه. زۆر خولیاى زێد و مەلەبەندى خۆى بووه بە چەشنیک کە تەنانەت لە سنە و سلیمانىش هەستى بە غەریبى و نامۆبى کردوو. مەولەوى تاوگۆزى ماویە ک لای مەلا عیسا خویندووێتى.

سەبارەت بە بهرهمەکانی، مەلا عیسا توانایەکی باشی لە شیعرۆتن هەبوو، لە گەڵ مەولەوی شیعر گۆرینەویان بوو. شیعرێ بە هەردوو زمانی کوردی و فارسی ھۆنیوەتەو. زۆریە شیعرەکانی لەناوچوون. هەرچەندە هیچ بەرهمەمیکی دانراوی خۆی نییە، یان باشترە بلیین فەوتاو، بەلام بە گشتی ھەوت دەستنوس بە خەتی مەلا عیسا بە یادگار بەجی ماو. لە کۆی ئەم ھەوت دەستنوسە چوار دەستنوس لە کۆمەڵە دەستنوسیەک بە ژمارە ۱۳۴۶ لە کتیبخانە ی ناوھندی دائیرەتولمە عارفی گەورە ی ئیسلامی لە شاری تاران دەپارێژرێ. ھەرھەھا کورتە ریسالەیک بە ناوی *اثبات الواجب* ی شیخ عەبدولقادر موھاجیر" بە خەتی مەلا عیساو نووسخە ی لی ھەلگیراوە و ئیستاش لە ھەمان کتیبخانە بە ژمارە ۱۴۳۲/۶ دەپارێژرێ. جگە لەو دەستنوسانە ی کە نامزایان پینکرا، کتیبی (*رفع الخطاء عن ذات الشفاء*) ئیبنولحاجی نووسیوەتەو، کە لە کتیبخانە ی تەباتەبابی شیراز بە ژمارە ۱۶۷۸ ھەلگیراوە. مەلا عیسا نووسخەیکە لە کتیبی *الوضوح فی شرح المحرری* مەلا ئەبویە کری موسەنیفی چۆری ھەلگرتووە کە لە کتیبخانە ی ئەوقافی سلیمانی بە ژمارە ۳۱۷۲/۶ ت/۶۵/۷ دەپارێژرێ. سەرەنجام پاش تەمەنیک وانەوتنەو و خزمەتکردنی خەلکی ناوچە کە، مەلا عیسا لە ۱۱ مانگی موھەررەمی سالی ۱۲۶۷ ی ک.م کۆچی دوایی کردووە.

سوپاسنامە

لە کۆتاییدا وێرای سوپاس و پێرائینی ھەموو ئەو کەسانە ی کە لەم توێژینەویەدا یارمەتیاں داوم بە تاییەت بەرپێزان جەبار میرانی، عەبدوللای حەبیبی، عوسمان ئیسماعیل ھەشەزینی، ھیوادارم ئەم توێژینەویە بێتە بنەمای لیکۆلینەوی زیاتر لەسەر مەلا عیسا و بتوانیت سەرەداوانیک بداتە دەستی توێژەران بۆ ئەو لیکۆلینەوی زیاتر لە سەر ئەم کەسایەتیە بکەن.

بەرپاویژەکان

۱- **بنەمالە ی سدیقی:** یەکیکە لە بنەمالە زانستیەکانی ناوچە ی جوانرۆ. رەچەڵەکیان دەگەریتەووە سەر ھەزرتی ئەبویە کری سدیق، ھەر لەبەر ئەم ھۆکارە بە سدیقی ناسراون و لەبەر ئەوەی چەندین پشت زانای نایینی بوون، بە مەلاییش ناسراون. ئیستا نەوکانی ئەم بنەمالە زانستیە لە جوانرۆ، سەلاسی باباجانی و سەرپێلی زەھاو و شوینەکانی تر دەرین.

۲- **مەلا موسا کلاشی:** برای مەلا عیسا یە بە پێ دەستنوسەکان بە بەراورد لە گەڵ براکانی تری زۆرتین پەییوەندی و تیکەلی لە گەڵ مەلا عیسا دا ھەبوو. تا ئیستا لە هیچ سەرچاویەکی چاپکراودا ناوی نەھاتووە. لەبەر ئەوەی کە نووسەری ئەم وتارە خەریکی پرۆژەیک بەناوی میژوی زانایانی جوانرۆیە، ھەر بۆیە زانیاری باشی لەسەری کۆکردۆتەو، بەتاییەت کۆمەلێک دەستنوسی ناوازە کە بە خەتی مەلا موسا نووسراون. لە سەر ژیان و بەرهمەمی مەلا موسا توێژینەویەکی ئەنجام داو و بە تەمایە لە داھاتویەکی نزیکدا بلاوی بکاتەو.

۳- **مەدرەسە ی شیخ عەبدوللا خەربانی** لە سەرەدەمی مەلا عیسا دا یەکیک بوو لە قوتابخانە گزنگەکانی فێکردنی زانستە نایینیەکان. مەلا عەبدولکەریم مودەرپس لە کتیبی (بنەمالە ی زانیاران) دا دەرباری شیخ عەبدوللا و قوتابخانەکی دەنووسیت: لەبەر ئەوە زانایەکی گەورە و بەرپێر بوو و تەدریسیکی باشی کردووە قوتابی لە ھەموو لایە کەو لەی گەرد بوونەتەو. ھەر لەو کتیبەدا باس لەو دەکات کە شیخ عەبدوللا زستانەکانی لە ھەلەبجە بەسەر دەبات و لەوێ وانە دەلێتەو، ھەر بۆیە مەلا عیسا نووسیویەتی لە لای شیخ عەبدوللا لە ھەلەبجە بوو. مەلا عەبدولکەریم لە ھەمان کتیبدا نووسیویەتی، ھەرکەسی لە ھەر لایە کەو و یستیبی خویندنیکی شیای باش بخوینیت، رۆیشتوو بۆ خزمەت سی زانا، یەکیک لەو سی زانایە شیخ عەبدوللا خەربانی بوو. بۆ زانیاری زیاتر، بروانە کتیبی *بنەمالە ی زانیاران*، لاپەرە ۱۴۴.

۴- **مەلا محەمدی قازی جوانرۆیی:** مەلا محەمدکۆری مەلا محەمدی چلەکیش، لە نەو ی مەلا مستەفای بێسارانییە، سالی ۱۲۱۰ ی کۆچی لە ھەلانی جوانرۆ لەدایک بوو. لە خزمەت باوکی و زانایانی تردا خویندویەتی و بەی ئاگاداری بنەمالەکی گەشتیکی بۆ ولاتانی عەرەبی کردووە بۆ درێژدان بە خویندەکی. مەلا عەبدولقادر کە برا گەورە ی مەلا محەمد بوو، ئەو ی بە محەمد خانی حاکمی ئەوکاتی جوانرۆ و ئەمانوللا خانی والی کوردستانی ناساندووە و لە ئەنجامدا بۆ پۆستی دادوەر (قازی) بۆ بلۆکی جوانرۆ ھەلپێژدراو، جگە لەو ھەش لە قوتابخانە ی جوانرۆ سەرقالی فێکردنی زانستە نایینیەکان بوو، و خویندکارانیکی وە ک مەولەوی ھەبوو. لە سالی ۱۲۹۰ ک.م کۆچی دوایی کردووە. خەتیکی

جوانی هه‌بووه و جگه له دانانی چهن کتیب که به‌داخهوه زۆربه‌یان تیاچووون، لانیکه‌م دوو جار قورنانی به خه‌تی خۆی نووسیوه و له زانسته‌کانی تردا چهن ده‌ستنووسیکی لی به جی ماوه. بۆ زانیاری زیاتر سه‌رنج بده‌نه پیشه‌کی کتیبی "تاریخچه جوانرود" که مه‌لا نه‌حمده فەخری نه‌وی مه‌لا محمه‌د قازی بۆ ئەم کتیبەیی نووسیوه.

۵- **مزگه‌وتی عه‌لانیه:** عه‌لانیه یا هه‌لانی له ئیستادا ناوی یه‌کیک له گه‌ره‌که‌کانی شاری جوانرۆیه. خاوه‌ن میژوویه‌کی دیرینه‌یه. پیشتر به شیوه‌ی ئالانی و عه‌لانی‌ش ناوی لی براوه. له‌سه‌ده‌کانی دوازه و سی‌ده‌ی کۆچی مزگه‌وتی عه‌لانیه شوینی خۆیندنی فه‌قیکان بووه و ده‌نگ و ناویکی باشی هه‌بووه. هه‌ر ئه‌وه‌ بووه که که‌سایه‌تییه‌کی وه‌ک مه‌وله‌وی ئه‌و شوینه‌ی بۆ خۆیندن هه‌لبژاردوووه و له لای دوو مامۆستای گه‌وره‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی جوانرۆ، مه‌لا عیسا کلاشی و مه‌لا محمه‌دی قازی خۆیندوووه‌تی. مامۆستایانی ئەم مه‌ده‌سه‌یه، زۆربه‌یان له دوو گه‌وره‌به‌مه‌اله‌ی زانستی سدیقی کلاشی - که له سه‌رده‌وه‌ی باسی کرا - و به‌مه‌اله‌ی قازی بوون که له وه‌چه‌ی مه‌لا مسته‌فای بی‌سارانین.

۶- **میڤینگه‌ی چه‌مه‌نساو و زلان:** چه‌مه‌نساو و زلان ناوی دوو گوندی سه‌ربه‌شاری جوانرۆن، ئیستاش به چه‌مه‌نزاو و زلان ناو ده‌برین. میڤینگه‌ی ناوی هه‌وارگه‌یه‌که له نزیک گوندی چه‌مه‌نزاو، به وه‌ی دانیشتووانی ئەم گونده، هۆکاری ناوانی ئەم شوینه ئه‌ویه که پیشتر شوینی مۆلی می واته مه‌ر بووه، هه‌ر بۆیه به میڤینگه‌ی ناوی ده‌رکردوووه. می به زاراوه‌ی جافی به مه‌ر ده‌لین.

۷- **شیخ‌عه‌بدولقادر موهاجیر:** شیخ‌عه‌بدولقادر موهاجیر، کۆری شیخ محمه‌د سه‌عیدی ته‌ختی مه‌ردووخی سالی ۱۲۱۱ ک.م. له دایک بووه و که باڵی داوه، خۆیندنی ده‌سپیکردوووه و له خزمه‌تی بابی زانا و مامۆستایانی تردا، سالاڤیکی زۆر خۆیندوووه، تا ته‌واو پینگه‌یشتوووه و ئیجازه‌ی وه‌رگرتوووه. دواي کۆچی دوابی باوکی جیی باوکی گرتۆته‌وه و له قوتابخانه‌ی دارولئیه‌حسان له شاری سنه وانه‌بیژ بووه. شاره‌زا بوو له قسه و فه‌لسه‌فه و حیکمه‌تدا. له کۆتایی سالی ۱۲۷۱ی زایینی له شاری سنه کۆچ ده‌کات بۆ شاری سلیمانی و له لایهن جه‌ماوه‌ری گشتیه‌وه پیشوازی لیکراوه. له‌وی سه‌رقالی وانه‌وته‌وه و نووسین و لیکۆلینه‌وه بووه. له سلیمانی کۆچی دوابی کردوووه و له گۆرستانی گردی سه‌یوان به‌خاک سپێردراوه. "تقریب المرام" له شه‌رحی "ته‌هذیب الکلام"ی ته‌فتازانی؛ په‌راویژ له سه‌ر شه‌رحی عقائد عضدیة، شرح رساله‌ الزوراء، "کشف الغطاء" له مه‌ر زات و سیفات‌ی خاوی تواناوه، په‌راویژ بۆ ته‌علیقات‌ی لاری به‌شیکن له به‌ره‌مه‌کانی. بۆ زانیاری زیاتر سه‌رنج بده، میژووی ناودارانی کورد لاپه‌ره‌ی ۴۷۹.

۸- **مه‌لا ئه‌بویه‌گری موسه‌نیف:** مه‌لا ئه‌بویه‌گر ناوی چه‌سه‌نه و کونیه‌ی ئه‌بویه‌که و له ناو خه‌لکیشدا له‌به‌ر زۆری دانراوه‌کانی به "مصنف" ناوبانگی ده‌رکردوووه. کۆری مه‌لا یوسف جان، کۆری مه‌لا یه‌عقوب جان له رسته‌ی سه‌ییده‌کانی پیرخزییه. له‌ده‌وره‌ی سالی ۹۴۰ی کۆچیدا له دایک بووه و له سالی ۱۰۱۴دا له دیی چۆر کۆچی دوابی کردوووه. ریاض الخلود، سراج الطریق، آفتاب عالم، الوضوح، به‌شیکن له به‌ره‌مه‌کانی ئەم زانیایه. بۆ زانیاری زیاتر سه‌رنج بده لاپه‌ره‌ی ۳۸۰ی کتیبی به‌مه‌اله‌ی زانیاران.

۹- **ئیبینولحاج:** ناوی مه‌لا محمه‌د کۆری حاجی چه‌سه‌نه، هه‌ر بۆیه به ئیبینولحاج واته کۆری حاجی به ناو بانگه. له گوندی سنجه‌وی سه‌رده‌شت له دایک بووه، به‌داخه‌وه ئەم زانا به‌رزه ناوینشانیک له‌سه‌رده‌می ژیانیه‌وه نییه. ئه‌وه‌نده هه‌یه که ئەم زانیایه مامۆستای مه‌لا عه‌بدوللا‌ی بی‌تووشی و شیخ ماریفی نوودی بووه. نزیک به ۸۰ سال ژیاوه و تا سالی ۱۱۹۹ له ژیاندا بووه. به‌ره‌مه‌یکی زۆری بووه له زمانی عه‌ره‌بییدا، ئه‌وه‌ی له کوردیدا مابووینیته‌وه و به‌رده‌ست که‌وتی به‌هه‌دینه‌مه‌که‌یه‌تی. ایقاد الضرام علی من لم یوقع طلاق العوام، محاسن الغرر، رفع الخفا عن ذات الشفاء، به‌شیکن له به‌ره‌مه‌کانی. بۆ زانیاری زیاتر به‌روانه کتیبی ده‌قه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی لاپه‌ره‌ی ۷۷ و کتیبی میژووی زانیایانی کورد.

سه‌رچاوه‌کان:

فارسی

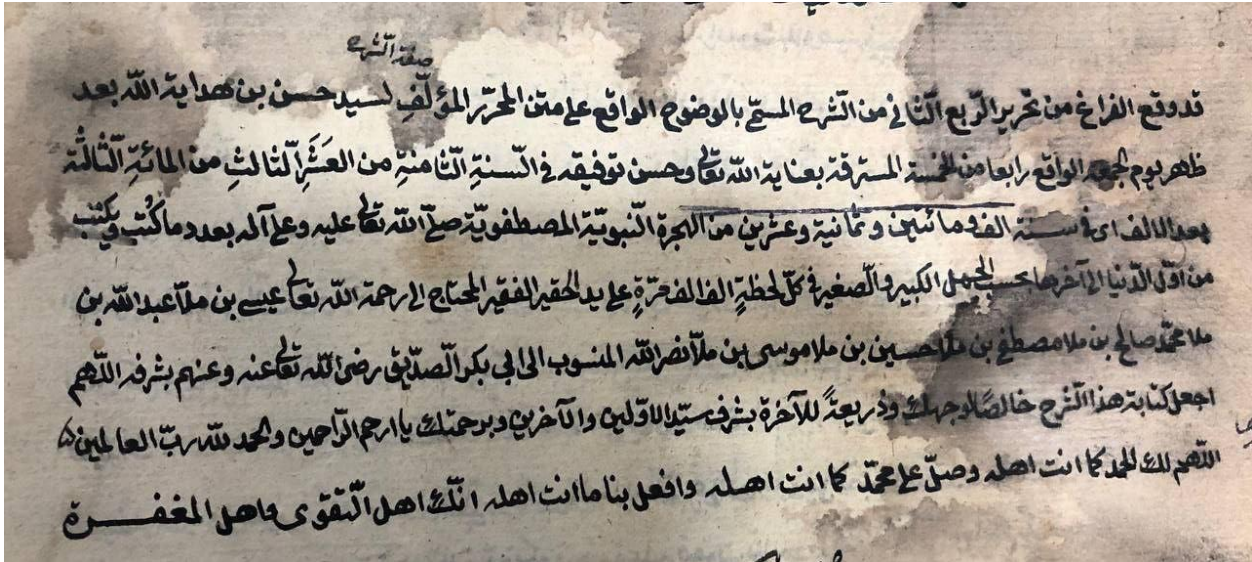
- حافظ، شمس‌الدین محمد (۱۳۹۱). *دیوان حافظ شیرازی*، تهران، انتشارات پیام عدالت، چاپ دوم.
 حسین زاده، محمد (۱۳۷۷). *تاریخچه جوانرود*، کرمانشاه، انتشارات طاق بستان، چاپ اول.
 سلطانی، محمدعلی (۱۳۷۴). *تاریخ تسنن در کرمانشاه*، تهران، نشر سها.
 -، -، *حدیقه سلطانی* (۱۳۶۹). جلد دوم، ارومیه، انتشارات صلاح‌الدین ایوبی، چاپ اول.
 میراحمدی، فریدون (۱۳۸۹). *جوانرود در گذر تاریخ*، سنندج، نشر سنندج.

کوردی

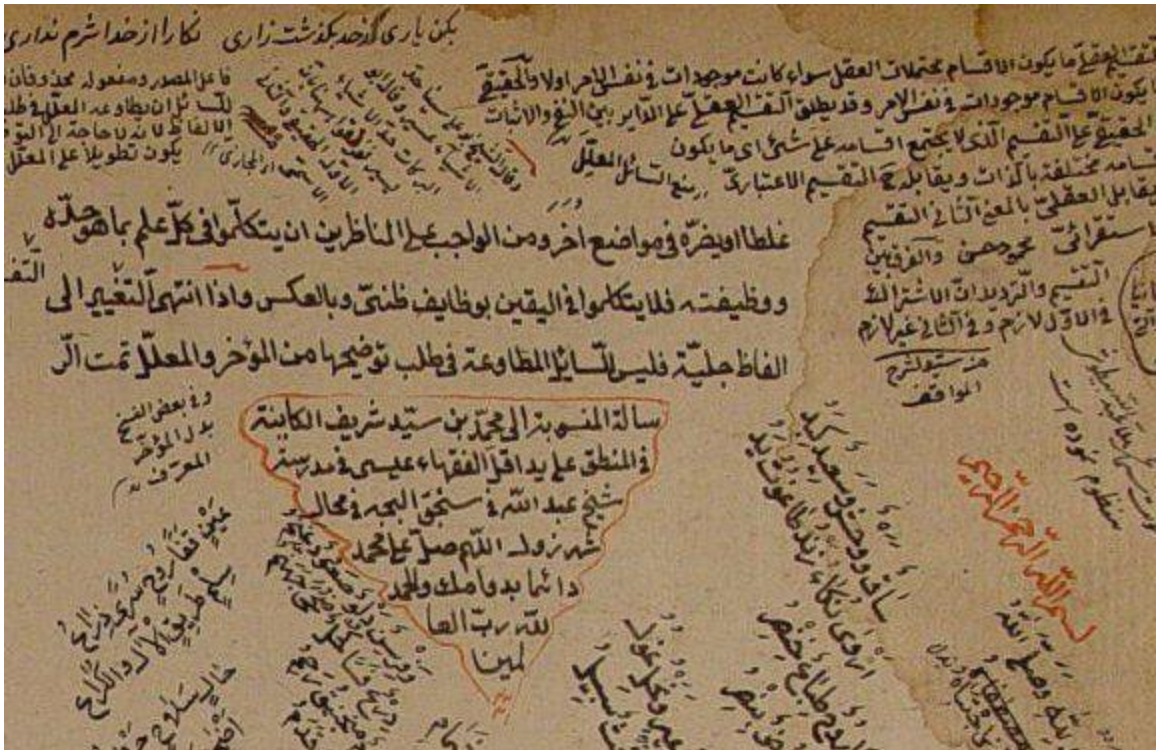
- رۆحانی، باباشینخی مه‌رۆخ (۱۳۸۹). *میترۆوی ناودارانی کورد*، وه‌رگێڕ، مه‌رۆخی رۆحانی، ماجد، به‌رگی یه‌که‌م، بلاوگه‌ی سنه، چاپی یه‌که‌م.
 سه‌ججادی، عه‌لانه‌ددین (۱۳۹۳). *ده‌قه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی*، سنه، بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان، چاپی یه‌که‌م.
 قه‌رده‌اغی، محه‌مه‌ده‌علی (۲۰۰۴). *بووژاندنه‌وه‌ی میترۆوی زانیانی کورد له‌ رینگه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیانه‌وه*، به‌رگی شه‌شم، هه‌ولێر، بلاوگه‌ی ئاراس، چاپی یه‌که‌م.
 موده‌پیس، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم (۱۳۸۹). *بنه‌ماله‌ی زانیاران*، تاران، بلاوگه‌ی ئانا.
 مه‌وله‌وی تاوگۆزی، عه‌بدوهره‌حیم (۱۳۸۶). *دیوانی مه‌وله‌وی کورد*، ئاماده‌کردنی: موده‌پیس، عه‌بدولکه‌ریم، سنه، بلاوگه‌ی کوردستان، چاپی چواره‌م.

ده‌ست‌نوس

- ابن‌الحاج، محمد بن حسن. *رفع‌الخفا عن ذات‌الشفاء فی سیره‌المصطفی*، کتابخانه علامه طباطبایی شیراز، کاتب: عیسی بن عبدالله، ۱۲۳۹ هـ. ق، شماره ۱۶۷۸.
 تختی سنندجی، عبدالقادر بن محمد سعید، *اثبات‌الواجب*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن عبدالله، ۱۲۳۷ هـ. ق، شماره ۱۴۳۲/۳.
 جرجانی، ابوالفتح بن مخدوم، *شرح‌آداب‌البحث‌العصدی*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن عبدالله بن محمد صالح بن مصطفی، شماره ۱۳۴۶/۶.
 جرجانی، محمد بن علی، *الدره‌فی‌المنطق*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن عبدالله، شماره ۱۳۴۶/۵.
 حنفی تبریزی، شمس‌الدین محمد. *رساله‌الحنفیه‌فی‌علم‌الآداب*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن مولانا عبدالله، ۱۲۱۷ هـ. ق، شماره ۱۳۴۶/۱.
 شهرزوری، حسن بن هدایه‌الله، *الوضوح فی شرح‌المحرر*، مکتبه‌الاقواق‌المركزیه‌بسلیمانیه، الناسخ: عیسی بن ملا عبدالله بن ملا محمد صالح بن ملا مصطفی بن ملا حسین بن ملا موسی بن ملا نصرالله، ۱۲۲۸، رقم ۶۵/۷ ت/۳۱۷۲.
 صفدی، محمد بن عبدالرحمن، *رحمه‌الامه فی اختلاف‌الائمه*، کتابخانه مرکز مطالعات و تحقیقات اسلامی، کاتب: موسی بن عبدالله بن محمد صالح بن مصطفی الکلاشی، ۱۲۶۰ هـ. ق، شماره ۷۵۵.
 عصام‌الدین اسفراینی، ابراهیم بن محمد، *شرح‌آداب‌البحث*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن مولانا عبدالله بن مولانا صالح بن مصطفی، ۱۲۱۷ هـ. ق، شماره ۱۳۴۶/۲.
 قطب‌الدین رازی، محمد بن محمد، *تحقیق‌الکلیات*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن عبدالله، ۱۲۱۷ هـ. ق، شماره ۱۳۴۶/۶.

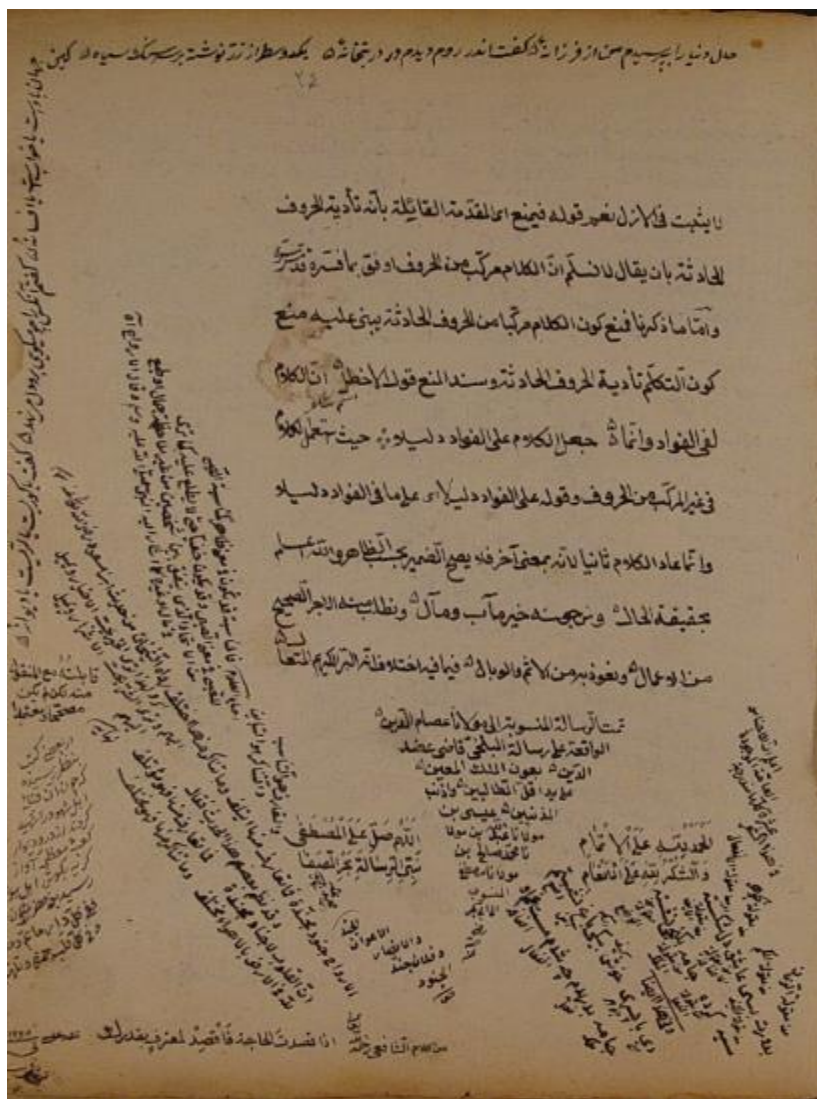
دهستونوسی ژماره ۶۵/۷ت/۳۱۷۲ پارێزراو له کتیبخانەی ئەوقافی سلیمانی

دهستونوسی ژماره ۱۳۴۶/۵ پارێزراو له کتیبخانەی ناوەندی داتیره‌تولمه‌عارفی گه‌وره‌ی ئیسلامی له تاران

من نادانم...
جمع
اجمعین نه تا جزت لاوادی آقا برجی آجائی و تمام ذوق و لاهل بلدی و اقلیه بلدی
ادراک حیاتی من المسلمین علی مذهب من یرى ذلك من ائمة الحديث في القديم
والحديث روايته ما ذكرته في هذا الشرح المنفع العامة و اوصى كل من يتأهل
من الناظرین فيه ان یسألنی فیما نزل به القدم او طغی فیہ القلم وان یقیم عذری
بالانحصار اذ لم استوالیه فی الابتکار و هذه النسخة المسودة نثیت علیها
النظر فابرزتها لتکتب و تشهر و لكن لا یجز احدًا یکتب منها نسخة الا ان
یصغرها و یقاها باصلها لان التالیف انما یغیره التناسخ حتى یصیر الی المسخ
والانفاسخ فن بدله بعدما سمعته فاتما ثمه علی الذین یبدلونہ والسلام علی
من اتبع الهدی فعلیکم بالنص

الحمد لله الخالق لجمع الاشياء و الصلوة والسلام علی رسول خیر الوری و علی آله واصحابه
النابعین له و الهدی له علی ان هدی الخیر العاجل للصلوة و السلام تمام تحریر شرح ذات الشفاء
مع الاستفال بدرس الفقهاء علی العاص الفاضل ابن عبد الله رحمہم الله تعالی الذی بالعبادة
دفع تدریس فی مسجد العلانية فی سنة الفعائین و تسع و ثلثین من الهجرة سید المرسلین
علیہ الصلو والسلام الیوم بالذین

ده‌ستنوسی ژماره ۱۳۴۶/۲ پاریزراو له کتیبخانهای ناوهندی دائیره‌تولمه‌عارفی گه‌وره‌ی ئیسلامی له تاران